

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 maja 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSA Jolanta Pietrzak (spr.)
Sędziowie	SSA Marek Żurecki SSA Ewelina Kocurek - Grabowska
Protokolant	Beata Kłosek

po rozpoznaniu w dniu 14 maja 2015r. w Katowicach

sprawy z odwołania Szpitala (...) w Z.

(Szpital (...) w Z.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

przy udziale zainteresowanych: A. Z., K. R. i Szpitala (...) Spółki z o.o. z siedzibą w O. (dawniej S. C. (...) Przychodnia (...))

o składki

na skutek apelacji odwołującego Szpitala (...) w Z. oraz zainteresowanego Szpitala (...) Spółki z o.o. z siedzibą w O. (dawniej S. C. (...) Przychodnia (...))

od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w Częstochowie z dnia 15 stycznia 2014 r. sygn. akt IV U 2195/12

1. oddala obie apelacje,

2. zasądza od Szpitala (...) Spółki z o.o. z siedzibą w O. (dawniej S. C. (...) Przychodnia (...)) na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. kwotę 360 zł. (trzysta sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

/-/ SSA M. Żurecki /-/ SSA J. Pietrzak /-/ SSA E. Kocurek-Grabowska

Sędzia Przewodniczący Sędzia

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 8 października 2012r. nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. ustalił podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe oraz ubezpieczenie zdrowotne dla K. R., podlegającej ubezpieczeniom jako pracownik u płatnika składek Szpitala (...) w Z. za okres od listopada 2010r. do grudnia 2011r.

Decyzją z dnia 8 października 2012r. nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. ustalił podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe oraz ubezpieczenie zdrowotne dla A. Z., podlegającej ubezpieczeniom jako pracownik u płatnika składek Szpitala (...) w Z. za okresy od stycznia do kwietnia 2009r., od czerwca do sierpnia 2009r. oraz od października 2009r. do grudnia 2011r.

W uzasadnieniach w/w decyzji organ rentowy wskazał, iż w wyniku kontroli okresowej przeprowadzonej w Szpitalu (...) w Z., obejmującej okres od stycznia 2009r. do grudnia 2011r., ustalono że płatnik składek Szpital (...) w Z. zawarł z (...) Przychodnią (...) w O. umowy o zapewnienie opieki lekarskiej w ramach dyżurów lekarskich w Szpitalu poza czasem normalnej ordynacji Szpitala. Umowy obejmowały oddziały chirurgii ogólnej, chorób wewnętrznych, pediatrii, anestezjologii i intensywnej terapii, neurologii, okulistyki, otolaryngologii, noworodków, a także blok operacyjny, izbę przyjęć, ambulatorium ogólne izby przyjęć - dyżur internisty, oddział ginekologiczno - położniczy i chirurgię urazowo - ortopedyczną. Opieka lekarska miała być sprawowana w dni powszednie w godzinach od 15⁰⁰ do 7⁰⁰ oraz w dni świąteczne

w godzinach od 7⁰⁰ do 7⁰⁰. Osoby zatrudnione w Szpitalu (...) w Z. na podstawie umowy o pracę realizowały jednocześnie umowę zlecenia zawartą z (...) Przychodnią (...) w O., na podstawie której wykonywały pracę w ramach dyżurów lekarskich na rzecz swojego własnego pracodawcy, tj. Szpitala (...)

w Z.. Płatnik nie zadeklarował jednak składek na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe od wypłaconych wynagrodzeń z tytułu wykonywanych dyżurów lekarskich.

Odwołania od powyższych decyzji wniósł Szpital (...) w Z., domagając się ich zmiany poprzez stwierdzenie, że zainteresowani nie podlegają ubezpieczeniom społecznym

i zdrowotnemu z tytułu świadczenia pracy na jego rzecz w ramach umowy cywilnoprawnej zawartej z osobą trzecią, tj. (...) Przychodnią (...) z siedzibą w O.. Nadto odwołujący wniósł o zasądzenie na jego rzecz od organu rentowego kosztów postępowania według norm przepisanych. W uzasadnieniach odwołań płatnik składek podniósł, iż będąc samodzielnym publicznym zakładem opieki zdrowotnej zawarł umowę

o udzielenie zamówienia na świadczenia zdrowotne z (...) Przychodnią (...) w O.. Z kolei w/w (...) zawarł między innymi z K. R.

i A. Z. umowy zlecenia na wykonywanie usług. W konsekwencji zainteresowane są równocześnie pracownikami Szpitala (...) w Z. i (...) Przychodni (...) w O.. Tym samym, skoro wynagrodzenie określone

w umowie pomiędzy Szpitalem a (...) Przychodnią (...) w O. zawierało w sobie również obciążenie należnością z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne, uzasadnionym jest obciążenie należnością z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne przyjmującego zamówienie i otrzymującego wynagrodzenie, tj. (...) Przychodnię (...) w O.. W ocenie odwołującego przyjęcie założenia, że to on miałby płacić należności z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne, doprowadziłoby do sytuacji, w której opłacałby należności dwukrotnie.

Ponadto zgodnie z art. 16 ust. 1 pkt 1 oraz art. 1b ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, składki na ubezpieczenie emerytalne oraz rentowe pracowników finansują

z własnych środków ubezpieczeni i płatnicy składek. W myśl art. 2, składki na ubezpieczenie chorobowe pracowników finansują natomiast z własnych środków sami ubezpieczeni. Z kolei stosownie do art. 17 ust. 2 ustawy systemowej, płatnicy składek obliczają części składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe oraz chorobowe finansowane przez ubezpieczonych i po potrąceniu ich ze środków ubezpieczonych przekazują do Zakładu. Tym samym wykonanie powyższego obowiązku przez pracodawcę, na rzecz którego świadczona jest praca przez osobę, którą łączy umowa

zlecenia z podmiotem zewnętrznym, w sytuacji gdy zleceniodawca ten otrzymał już wynagrodzenie z tytułu umowy od innego podmiotu jest utrudnione. O wiele dogodniejszym rozwiązaniem w takiej sytuacji byłaby możliwość potrącania części składek na ubezpieczenie z wynagrodzenia z tytułu umowy zlecenia przez podmiot, z którym pracownik zawarł taką umowę. Uwzględniając treść art. 17 ust. 1 ustawy systemowej oznaczałoby to, że to ten podmiot, nie zaś pracodawca, byłby płatnikiem składek w stosunku do pracownika, o którym wyżej mowa.

Odwołujący zwrócił również uwagę, że pracodawca osoby, która zawarła z osobą trzecią umowę zlecenia, nie ma ani prawnych ani faktycznych możliwości obliczenia i odprowadzenia składki od wynagrodzenia wypłaconego w ramach umowy cywilnoprawnej zawartej przez inny podmiot.

W odpowiedzi na odwołania organ rentowy wniósł o ich oddalenie, powołując się na argumentację zawartą w uzasadnieniach zaskarżonych decyzji oraz o zasądzenie na jego rzecz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Zainteresowany C. S., prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą S. C. (...) Przychodnia (...) z siedzibą w O., wniósł o zmianę zaskarżonych decyzji poprzez stwierdzenie, że nie jest dopuszczalne wydanie decyzji ustalającej postawę wymiaru składek na ubezpieczenia bez uprzedniego wydania decyzji w sprawie zgłoszenia ubezpieczonych do ubezpieczeń społecznych oraz ubezpieczenia zdrowotnego. Nadto zainteresowany wniósł o zasądzenie na jego rzecz od organu rentowego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Zainteresowane K. R. i A. Z. oświadczyły, iż nie potrafią zająć stanowiska w sprawie.

Wyrokiem z dnia 15 stycznia 2014r. Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Częstochowie oddalił odwołania i zasądził od odwołującego kwotę 120 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd ustalił:

Począwszy od 2008r. odwołujący Szpital (...) w Z. zawierał z C. S. prowadzącym (...) Przychodnię (...) w O. umowy o świadczenie usług medycznych. Przedmiotem tych umów było zapewnienie w imieniu Szpitala (...) w Z. opieki lekarskiej w ramach dyżurów lekarskich poza czasem normalnej ordynacji Szpitala. Opieka lekarska miała być sprawowana w dni powszednie w godzinach od 15⁰⁰ do 7⁰⁰ oraz w dni świąteczne w godzinach od 7⁰⁰ do 7⁰⁰. Wykonywanie usług objętych umowami miało być realizowane na terenie Szpitala (...) w Z. na oddziałach chirurgii ogólnej, chorób wewnętrznych, pediatrii, anestezjologii i intensywnej terapii, neurologii, okulistyki, otolaryngologii, noworodków,

a także na bloku operacyjnym, w izbie przyjęć, ambulatorium ogólnym izby przyjęć (dyżur internisty), oddziale ginekologiczno - położniczym i na chirurgii urazowo - ortopedycznej.

Z zawartych umów wynikało, że przyjmujący zlecenie zobowiązany był do prowadzenia dokumentacji medycznej zgodnej ze standardem dokumentacji obowiązującej w Szpitalu (...) w Z., natomiast udzielający zamówienia Szpital (...)

w Z. był zobowiązany udostępnić aparaturę i sprzęt medyczny będący w jego władaniu, środki transportowe oraz pomieszczenia niezbędne do realizacji umowy.

W celu realizacji powyższych umów C. S., prowadzący (...) Przychodnię (...) w O., w okresie od 1 listopada 2008r. do listopada 2011r. zawierał z pracownikami Szpitala (...) w Z. umowy zlecenia w zakresie pełnienia dyżurów lekarskich. Umowy takie zawarte zostały m.in. z A. Z. i K. R., które w okresach wykonywania umów zlecenia były pracownikami Szpitala (...) w Z., zatrudnionymi na podstawie umów o pracę.

Szpital (...) w Z. w okresie od 1 stycznia 2009r. do 31 grudnia 2011r. nie zadeklarował i nie odprowadzał składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne

i zdrowotne od przychodów uzyskiwanych przez w/w z tytułu umów zlecenia zawartych pomiędzy nimi a C. S. - (...) Przychodnią (...) w O..

Wobec poczynionych ustaleń Sąd uznał odwołania za niezasadne podnosząc w motywach rozstrzygnięcia co następuje:

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2013r. nr 1442 ze zm.), obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają, z zastrzeżeniem art. 8 i 9, osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są pracownikami.

W myśl postanowień art. 8 ust. 1 ustawy, za pracownika uważa się osobę pozostającą w stosunku pracy, a także osobę wykonującą pracę na podstawie umowy agencyjnej, umowy zlecenia lub innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, albo umowy o dzieło, jeżeli umowę taką zawarła z pracodawcą, z którym pozostaje w stosunku pracy, lub jeżeli w ramach takiej umowy wykonuje pracę na rzecz pracodawcy, z którym pozostaje w stosunku pracy (ust. 2a).

Z treści powyższych przepisów wynika, iż dla tak rozumianych pracowników, tj. zarówno osób zatrudnionych na podstawie umowy o pracę jak i wykonujących pracę na innej podstawie, ale na rzecz osoby z którą pozostają już w stosunku pracy, płatnikiem składek jest ich pracodawca. Powyższe wynika nadto z art. 4 pkt 2a ustawy, który wskazuje, iż płatnikiem składek jest pracodawca m.in. w stosunku do pracowników. Przepis ten nie wyłącza zatem ze swego obszaru normowania kategorii pracowników, o których mowa w art. 8 ust. 2a ustawy.

Zgodnie natomiast z art. 18 ust. 1a ustawy w przypadku ubezpieczonych, o których mowa w art. 8 ust. 2a, w podstawie wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe uwzględnia się również przychód z tytułu umowy agencyjnej, umowy zlecenia lub innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia albo umowy o dzieło.

Odpowiednie odczytanie tego przepisu, a zatem prawidłowe zidentyfikowanie podmiotu - płatnika zobowiązanego przepisami ustawy systemowej, winno przebiegać w ścisłej relacji do bezpośrednio wyżej wymienionych przepisów, a ma to o tyle istotne znaczenie, że jego pośrednim efektem będzie wyeliminowanie wszelkich wątpliwości dotyczących tego, czy pracodawca uprawniony jest do żądania, a pracownik - w rozumieniu art. 8 ust. 2a - zobowiązany do udzielenia odpowiednich informacji w przedmiocie wysokości osiąganego przychodu z tytułu umowy zlecenia zawartej przez niego z osobą trzecią. Przepis art. 18

ust. 1a ustawy systemowej ustanawia swoistego rodzaju legitymację dla pracodawcy, tj. uprawnienie do żądania danych potrzebnych do ustalenia prawidłowej podstawy wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne, ponieważ prawidłowe i terminowe naliczanie składek jest obowiązkiem ustawowym pracodawcy - płatnika składek. W tym kontekście przywołać należy uchwałę Sądu Najwyższego z dnia

2 września 2009r., sygn. akt II UZP 6/09 (OSNP 2010/3-4/46), w której wskazano, iż pracodawca, którego pracownik wykonuje na jego rzecz pracę w ramach umowy o dzieło zawartej z osobą trzecią, jest płatnikiem składek na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe z tytułu tej umowy, co wynika z art. 8 ust. 2a ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

W niniejszej sprawie nie budzi wątpliwości fakt, iż zainteresowane K. R. i A. Z. - jednocześnie pracownicy płatnika składek, wykonywały pracę na jego rzecz, ale w ramach umowy cywilnoprawnej zawartej z osobą trzecią. Zauważyć należy nadto, iż praca wykonywana na podstawie umów zlecenia nie różniła się w zasadzie od pracy wykonywanej na podstawie umowy o pracę (nawet recepty wówczas wypisywane były na Szpital), co jednoznacznie wynika z wyjaśnień samych zainteresowanych. Zainteresowane wskazywały jedynie, iż w przypadku dyżurów pełnionych w ramach umowy zlecenia częściej udzielały pomocy osobom z zewnątrz, szczególnie gdy nieczynna była poradnia okulistyka lub trafiał się ostry przypadek.

W przypadku zainteresowanych K. R. i A. Z. nie zachodziła po stronie odwołującego potrzeba ponownego zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych z tytułu wykonywania pracy w ramach umów zleceń zawieranych z C. S.. Nie dochodziło bowiem do zmiany tytułu podlegania ubezpieczeniom, którym w dalszym ciągu był tytuł pracowniczy. Zainteresowani pracownicy zostali już przez odwołującego zgłoszeni do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego w związku z nawiązaniem stosunków pracy. Wykonywanie przez nich pracy na rzecz pracodawcy w ramach umów zleceń zawartych z podmiotem trzecim z mocy art. 18 ust. 1a ustawy systemowej powoduje jedynie, iż uwzględnia się również przychód uzyskiwany w taki sposób. W ocenie Sądu, niezasadny był więc zarzut zainteresowanego C. S., iż zaskarżone decyzje są przedwczesne, albowiem winny być poprzedzone decyzjami o objęciu zainteresowanych pracowników ubezpieczeniami społecznymi.

Nadto należy wskazać, iż zainteresowane - jednocześnie pracownice odwołującego, zawarły z C. S. na pełnienie dyżurów lekarskich na rzecz Szpitala (...) w Z. umowy zlecenia, a nie umowy o udzielanie świadczeń zdrowotnych, o których mowa w art. 132 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2008r. nr 164, poz. 1027 ze zm.). Zgodnie z treścią art. 132 ust. 1 w/w ustawy, podstawą udzielania świadczeń opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych przez Fundusz jest umowa o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej zawarta pomiędzy świadczeniodawcą (w tym przypadku odwołującym)

a dyrektorem oddziału wojewódzkiego Funduszu, z zastrzeżeniem art. 159. Umowa taka może zostać zawarta wyłącznie ze świadczeniodawcą, który może zlecić podwykonawcom udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej w ramach umowy o udzielenie świadczeń opieki zdrowotnej zawartej z Funduszem, jeżeli umowa tak stanowi (art. 132 ust. 2 i art. 133 ustawy). Przepis art. 132 ust. 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych stanowi, iż nie można zawrzeć umowy

o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej z lekarzem, pielęgniarką, położną i inną osobą wykonującą zawód medyczny lub psychologiem, jeżeli udzielają oni świadczeń opieki zdrowotnej u świadczeniodawcy (w niniejszej sprawie odwołującego Szpitala (...)

w Z.), który zawarł umowę o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej z Funduszem. Art. 133 ustawy stanowi natomiast, iż świadczeniodawcy mogą zlecać podwykonawcom udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej w ramach umowy o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej zawartej z Funduszem, jeżeli umowa tak stanowi. Przepis art. 132 ust. 2 ustawy stosuje się odpowiednio. Zgodnie więc z powołanym art. 132 ust. 3 odwołujący nie mógł zawrzeć umów o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej z pracownikami świadczeniodawcy. Przepis ten ma odpowiednie zastosowanie do podwykonawców. Natomiast umowy zawarte przez pracowników odwołującego się z osobą trzecią, których przedmiotem było pełnienie dyżurów lekarskich na określonych oddziałach, to umowy zlecenia do których stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego. Charakter prawny takich umów zgodnie z art. 8 ust. 2a ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych przesądza o zaliczeniu osób świadczących w takich warunkach pracę faktycznie na rzecz swojego pracodawcy do pracowników, wobec których na pracodawcę nałożone zostały powyższą ustawą określone obowiązki w przedmiocie naliczania i odprowadzania składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne.

Apelację od tego wyroku wywiódł Szpital (...) w Z. oraz zainteresowany C. S..

Pierwszy ze skarżących w swojej apelacji zarzucił:

1. naruszenie art. 8 ust. 2a ustawy z dnia 13 października 1998r., o systemie ubezpieczeń społecznych, co doprowadziło do ustalenia, iż zainteresowani nie podlegają obowiązkowemu ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu jako zleceniobiorcy w ramach umowy zlecenia zawartej z C. S. prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą C. S. (...) Przychodnia (...) z siedzibą w O. (...) przy ul. (...);
2. naruszenie art. 36 ust. 1 i 2 w związku z art. 83 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz. U. z 2013r., poz. 1442 z późn. zm.),

z powodu określenia przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne bez uprzedniego rozstrzygnięcia o obowiązku pełnienia funkcji płatnika składek na ubezpieczenie społeczne przez Szpital (...) w Z.;

3. naruszenie art. 66 ust. 1 pkt lit.a w związku z art. 109 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (t.j. Dz. U. z 2008r. Nr 164, poz. 1027 z późn. zm.), poprzez określenie podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne bez uprzedniego objęcia zainteresowanych jako pracowników Szpitala (...) w Z. ubezpieczeniem zdrowotnym.

Wskazując na przytoczone zarzuty skarżący ten domagał się zmiany zaskarżonego wyroku przez uwzględnienie odwołań w całości i zmianę zaskarżonych decyzji oraz zasądzenie na rzecz odwołującego się kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, ewentualnie uchylenia zaskarżonego wyroku w całości

i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania oraz zasądzenia na rzecz odwołującego się kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Drugi ze skarżących zarzucił naruszenie:

1) art. 36 ust. 1 i 2 w zw. z art. 83 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998r.

o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2013r. poz. 1442 z późn. zm.) poprzez brak jego zastosowania polegający na przyjęciu, iż w niniejszej sprawie nie istniała konieczność wydania decyzji w przedmiocie objęcia zainteresowanych ad 1 i 2 ubezpieczeniami społecznymi z tytułu zawartych przez nich umów zlecenia z zainteresowanym ad 3 przed ustaleniem, że płatnikiem składek odprowadzanych przez zainteresowanych ad 1 i 2 była strona;

2) art. 66 ust. 1 w zw. z art. 109 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004r.

o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2008r. Nr 164, poz. 1027 z późn. zm.), poprzez ustalenie, iż strona zobowiązana była pobierać

i odprowadzać składki na ubezpieczenia zdrowotne z tytułu umów zlecenia zawartych przez zainteresowanych ad 1 i 2 z zainteresowanym ad 3, pomimo braku uprzedniego objęcia zainteresowanych ad 1 i 2 ubezpieczeniem zdrowotnym z tytułu zawarcia wskazanych umów zlecenia;

3) naruszenie art. 477⁽¹¹⁾ § 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964r. Kodeks postępowania cywilnego poprzez prowadzenie postępowania z pominięciem podmiotu zainteresowanego, którym jest Szpital (...) sp. z o.o. „Dawniej S. C. (...) Przychodnia (...)”.

Wskazując na przytoczone zarzuty drugi ze skarżących domagał się:

1) uchylenia zaskarżonego wyroku oraz decyzji ZUS oddział w S. z dnia 8 października 2012 r. nr (...) i nr (...), ewentualnie

2) uchylenia zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania;

3) zasądzenia od organu na rzecz zainteresowanego ad 3 kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych,

4) rozpoznania sprawy również pod nieobecność zainteresowanego ad 3.

W odpowiedzi na apelację Szpitala (...) w Z. zainteresowany ad 3 wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez uwzględnienie obu odwołań w całości.

Organ rentowy w odpowiedzi na apelację zainteresowanego ad 3 wniósł o jej oddalenie

i zasądzenie od zainteresowanego ad 3 na rzecz organu rentowego kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Obie apelacje są bezzasadne.

Sąd Okręgowy przeprowadził stosowne postępowanie dowodowe i poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne, które Sąd Apelacyjny podziela i przyjmuje za własne.

Sąd Okręgowy dokonał także właściwej oceny zasadności żądań odwołującego.

Stosownie do art. 8 ust. 2a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych za pracownika uważa się także osobę wykonującą pracę na podstawie umowy agencyjnej, umowy zlecenia lub innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, albo umowy o dzieło, jeżeli umowę taką zawarła z pracodawcą, z którym pozostaje w stosunku pracy, lub jeżeli w ramach takiej umowy wykonuje pracę na rzecz pracodawcy, z którym pozostaje w stosunku pracy.

Przepis art. 8 ust. 2a rozszerza pojęcie pracownika i dotyczy sytuacji, w której praca jest wykonywana na podstawie jednej z umów wymienionych w tym przepisie przez osobę, która taką umowę zawarła z osobą trzecią, w ramach której wykonuje pracę na rzecz pracodawcy, z którym pozostaje w stosunku pracy. O uznaniu takiej osoby za pracownika rozstrzyga fakt, że będąc pracownikiem związanym stosunkiem pracy z danym pracodawcą, jednocześnie świadczy pracę na jego rzecz, ale w ramach umowy cywilnoprawnej zawartej z inną osobą.

Jak słusznie zauważył Sąd I instancji, w stosunku do tak rozumianych pracowników, płatnikiem składek jest pracodawca, o czym stanowi art. 4 pkt 2a ustawy. Ponadto, z art. 18 ust. 1a wynika, że w przypadku ubezpieczonych, o których mowa w art. 8 ust. 2a, w podstawie wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe uwzględnia się przychód z tytułu umowy agencyjnej, umowy zlecenia lub innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia albo umowy o dzieło.

Sąd Apelacyjny w pełni akceptuje przedstawione w uzasadnieniu Sądu I instancji poglądy orzecznicze.

Sąd Apelacyjny podziela również pogląd Sądu Najwyższego wyrażony w wyroku z dnia 4 czerwca 2014 roku, sygn. akt II UK 447/13, zgodnie z którym umowy cywilnoprawne wymienione w art. 8 ust. 2a u.s.u.s. (także w jej art. 9 ust. 1) nie stanowią samodzielnych tytułów obowiązkowego podlegania ubezpieczeniom społecznym pracownika. W takiej sytuacji nie dochodzi również do zbiegu tytułów ubezpieczenia społecznego w rozumieniu art. 9 tej ustawy.

W uzasadnieniu Sąd Najwyższy zwrócił uwagę, że zgodnie z ugruntowanym orzecnictwem, w świetle art. 8 ust. 2a ustawy systemowej, pracodawca, którego pracownik wykonuje na jego rzecz pracę w ramach umowy o dzieło zawartej z osobą trzecią, jest płatnikiem składek na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe z tytułu tej umowy (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 14 stycznia 2010 roku, I UK 252/2009; z dnia 22 lutego 2010 roku, I UK 259/2009, oraz z dnia 18 października 2011 roku, III UK 22/2011 OSNP 2012 nr 21-22, poz.266).

W orzeczeniach tych Sąd Najwyższy wyjaśnił, że art. 8 ust. 2a ustawy systemowej rozszerza pojęcie pracownika dla celów ubezpieczeń społecznych poza sferę stosunku pracy. Rozszerzenie to dotyczy wykonywania pracy na podstawie jednej z wymienionych w nim umów prawa cywilnego przez osobę, która umowę taką zawarła z pracodawcą, z którym pozostaje w stosunku pracy, a także wykonywania pracy na podstawie jednej z tych umów przez osobę, która wymienioną umowę zawarła z osobą trzecią, jednakże w jej ramach wykonuje pracę na rzecz pracodawcy, z którym

pozostaje w stosunku pracy. Przesłanką decydującą o uznaniu takiej osoby za pracownika w rozumieniu ustawy systemowej jest to,

że - będąc pracownikiem związanym stosunkiem pracy z określonym pracodawcą - jednocześnie świadczy na jego rzecz pracę w ramach umowy cywilnoprawnej zawartej z inną osobą.

W świetle powyższych rozważań, bezzasadny jest podniesiony przez pierwszego ze skarżących zarzut naruszenia art. 8 ust. 2a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.

Jak trafnie ustalił Sąd Okręgowy, pracownicy Szpitala (...) w Z., zainteresowani w sprawie: K. R. i A. Z. świadcząc pracę w ramach umowy zlecenia zawartej z C. S., prowadzącym (...) Przychodnię (...) w O., w istocie wykonywali pracę na rzecz swojego pracodawcy. Zainteresowani w ramach umowy zlecenia świadczyli w tym samym szpitalu takie same usługi, jak na podstawie umowy o pracę, zaś ich pracodawcę łączyła ze zleceniodawcą umowa o zapewnieniu opieki lekarskiej w ramach dyżurów lekarskich - co wyczerpuje dyspozycję art. 8 ust. 2a ustawy systemowej.

Chybiony okazał się również podnoszony przez obu skarżących zarzut naruszenia art. 36 ust. 1 i 2 w zw. z art. 83 ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.

Zważyć bowiem należy, że zainteresowani, jako pracownicy odwołującego, zostali już zgłoszeni do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego w związku z nawiązaniem stosunku pracy. Z kolei, fakt świadczenia przez nich pracy na rzecz pracodawcy w ramach umów cywilnoprawnych zawartych z osobą trzecią powoduje jedynie, że uwzględnia się także przychód uzyskiwany z tego tytułu. Nie było zatem podstaw, jak to podnosili apelujący, do wydania uprzedniej decyzji o podleganiu ubezpieczeniom społecznym.

Bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy pozostaje podniesiony przez skarżących zarzut naruszenia art. 66 ust. 1 pkt 1a ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2008r. Nr 164, poz. 1027

ze zm.). Jak wynika z tego przepisu, podleganie obowiązkowym ubezpieczeniom zdrowotnym jest konsekwencją spełnienia warunków do objęcia ubezpieczeniem społecznym, jako osób uznanych za pracowników. Fakt, że zainteresowani należą do osób uznanych za pracowników, powoduje, iż podlegają ubezpieczeniu zdrowotnemu, jak pracownik i tym samym płatnikiem tych składek jest pracodawca.

Wreszcie, bezzasadnie podnosił drugi ze skarżących C. S., prowadzący obecnie działalność w formie spółki prawa handlowego (Szpital (...) Sp. z o.o.),

że w rozpoznawanej sprawie naruszony został art. 477⁽¹¹⁾ § 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964r. Kodeks postępowania cywilnego poprzez prowadzenie postępowania z pominięciem podmiotu zainteresowanego, którym jest Szpital (...) sp. z o.o. „Dawniej S. C. (...) Przychodnia (...)” i że zachodzi przyczyna nieważności postępowania określona w art. 379 pkt 5 k.p.c.

Wszakże, jak wynika z akt sprawy, C. S. i jego pełnomocnik byli powiadomieni o terminie rozprawy, stąd brak podstaw do stwierdzenia, że zainteresowany został pozbawiony możliwości obrony swych praw.

Sama okoliczność, że przed wydaniem wyroku doszło do zmiany formy prawnej prowadzenia działalności gospodarczej przez C. S., zwłaszcza w sytuacji, gdy nie poinformował on o tym Sądu I instancji, nie może bowiem skutkować uznaniem, że prawa zainteresowanego zostały naruszone.

W świetle powyższych okoliczności, Sąd Apelacyjny podzielił stanowisko Sądu I instancji, że w świetle art. 8 ust. 2a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych zostały spełnione przesłanki uznania zainteresowanych: K. R. i A. Z. za pracowników.

W konsekwencji, uzasadnione było także na zasadzie art. 18 ust. 1a ustawy systemowej, uwzględnienie w podstawie wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe zainteresowanych również ich przychodów z tytułu umów zawartych z C. S..

Z tych względów, Sąd Apelacyjny na mocy art. 385 k.p.c. oddalił obie apelacje jako pozbawione podstaw.

O kosztach orzeczono po myśli art. 98 k.p.c. w związku z §12 ust.1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

/-/ SSA M. Żurecki /-/ SSA J. Pietrzak /-/ SSA E. Kocurek-Grabowska

Sędzia Przewodniczący Sędzia

JM